

Aleg. 13.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie próśby gminy Serwery o przyjęcie na fundusz krajowy kwoty 202 zł. 75 ct., należące się gminie Tarnopol za utrzymanie Anny Wołoszyn w domu ubogich.

Wysoki Sejmie!

Rozporządzeniem z dnia 20. października 1891 l. 23417 zaważowało c. k. Starostwo w Złoczowie Zwierzchność gminną w Serwerach, by zażądane odezwą Magistratu w Tarnopolu z dnia 12. września 1891 l. 5935, koszta utrzymania Anny Wołoszyn w łącznej kwocie 202 zł. 75 ct. jak najrychlej zapłaciła, lub przynajmniej wniosła prośbą o rozłożenie tej kwoty na raty. Gmina Serwery, nie mając na pokrycie tej należitości żadnego funduszu do dyspozycji, wniosła do Wydziału krajowego prośbę o przyjęcie powyższych kosztów na fundusz krajowy. Rekursu od orzeczenia c. k. Starostwa gmina nie wносиła, rekurs bowiem taki nie mógłby odnieść skutku, albowiem Anna Wołoszyn, jak to stwierdza Zwierzchność gminna i jak okazały dochodzenia przez miejscowe Starostwo przeprowadzone urodziła się w Serwerach, jest do tej gminy przynależną i przez tę gminę w kwietniu r. 1887 z domu ubogich w Tarnopolu odebrana została.

Przedłożony inwentarz gminy Serwery za rok 1891, tudzież budżety z ostatnich lat trzech dowodnie wykazują, że gmina ta bez nadmiernego obciążenia mieszkańców swoich, lub też pozbycia znacznej części majątku zakładowego nie byłaby w stanie żądanej należitości uiścić.

Według inwentarza, przez Wydział powiatowy zatwierdzonego posiada, gmina Serwery niepełna $1\frac{1}{2}$ morga pastwisk, nieprzynoszących jako dobro gminy żadnego dochodu, tudzież kilka własnych obligacyj zapisu długu państwa łącznie w wartości nominalnej 500 zł., a wspólnych z gminą Jackowcami w wartości 950 zł., od których procenta na gminę Serwery przypadające przynoszą rocznie 40 zł. 90 ct. Dochód ten wraz z dochodem za wynajem polowania w kwocie 3 zł. 15 ct. stanowią jedyny własny dochód gminy. Sprzedaż więc tych obligacyj dałaby się bardzo dotkliwie odczuć gminie, sprzedaż zaś pastwiska, które zresztą dla użytku gospodarzy jest koniecznem, nie przyniosłaby potrzebnej kwoty na uiszczenie żądanej należitości.

Jedynym więc źródłem pokrycia tej zaległości byłyby dodatki do podatków. Według budżetów gminy z 3 lat ostatnich nakłada Rada gminna na potrzeby gminy przeszło 200 zł. rocznie wynoszące, uwzględniając już dochód z obligacyj, dodatki do podatków bezpośrednich, przecięciowo w wysokości 25‰ (na 1892 rok 28‰), a oprócz tego łoży na potrzeby szkolne rocznie około 114 zł, na których uiszczenie potrzeba znowu nałożyć dodatki w wysokości 23‰.

W ten sposób każdy opodatkowany mieszkaniec tej gminy płacić musi na potrzeby gminne i szkolne rocznie około 20‰ dodatków, co wraz z innymi podatkami autonomicznymi i rządowymi wyczerpuje najzupełniej jego siłę podatkową. Nałożenie zatem dalszych 10‰ dodatków

do podatków bezpośrednich, któreby było koniecznem, gdyby gmina zgodziła się stosownie do żądania gminy Tarnopola na spłatę powyższej należności w ratach po 50 zł. rocznie, okazuje się prawie niemożliwem, tem więcej, że w ostatnich latach gmina ta ponieść musiała bardzo znaczne ciężary na cele nstawą nakazane, jak na postawienie nowej cerkwi, co kosztowało około 800 zł., na wybudowanie znacznym kosztem nowej szkoły, na zrestaurowanie budynków parafialnych, a ponadto w ostatnich latach skazano gminę na zwrot podatków bezpośrednich od roku 1872 przez obszar dworski w kwocie 700 zł. spłaconych.

Z tych powodów, jak niemniej z uwagi, iż Anna Wołoszyn nie posiada żadnego majątku, ani też żadnych krewnych, lub obowiązanych do zapłacenia tych kosztów, Wydział krajowy zgodnie z wnioskiem Wydziału powiatowego w Złoczowie popiera prośbę gminy Serwery i przedstawia Wysokiemu Sejmowi wniosek :

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Koszta utrzymania Anny Wołoszyn w domu ubogich gminy miasta Tarnopola w kwocie 202 zł. 75 ct. urosłe, a należące się gminie m. Tarnopola od gminy Serwery, przyjmuje się na fundusz krajowy. W tym celu otwiera się Wydziałowi krajowemu osobny kredyt na rok 1893 w kwocie 202 zł. 75 ct.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów dnia 2. września 1892.

Marszałek krajowy:

Sanguszko w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Wereszczyński w. r.

Członek Wydziału krajowego.